

ಮಾಂಗೆಯ ಇಜಿಜಾರಾಗಿರುವಾಗ

**ಮರಣ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಅನಾಧ್ಯಕರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ
(1 ಅರನು 17:17-24)**

ಸಿಇಪ್ ಉಹಿನಬಹುದಾದ ಬಲು ಭಯಾನಕವಾದ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತ ವಿನಾಶಕಾಲ ನಂತರ ಯಾವುದು? ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಕೊಲೆಗಡುಕನಾದ ಪರಿಸರೆಲ್ಲದ ಭಯ ಇರುವ ದಾಲಿಯಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಮೈನವಿರೇಜ ನುವಂತ, ಸುತ್ತಾನ ಭಾವಿತು ಭಾರವಾಗುವದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬಂದಷ್ಟಾನುವ ಭಾಕಂತವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತ ಅತಿಭಯಾನಕವಾದುದ್ದು ಬಂದು ಮಾಂಗೆಯು ತುಸಿಯುವದು. ಇದು ಕೆಲವರಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಗ್ರೀಂರ ಡಲ್ಲಾನನ್ನು ಜ್ಞಾನ ಆರಾಧನೆಯು ಆರಂಭವಾಗುವಾಗ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆ. ಹೇರಣದ ಜಣಗಾಳಿಯು ಜ್ಞಾನತ್ವತ್ವ, ಮಂಜು ಮತ್ತು ಹಿಮವು ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಮಾಂಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಭಾರವಾಗುವದನಿಂದ ಅವಲಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆ ಮಾಂಗೆಯು ತುಸಿದು, ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಜತ್ತು ಒಬ್ಬನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ಗಾಯಾಳಿಗಾಳಾದರು. ಅದೊಂದು ಭಯಾನಕವಾದ ನಂತರಿಯಾಗಿತ್ತು!

ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಮಾಂಗೆಯು ಇಜಿಜಾರಾಗಿರುವಂಥು ನಂದಭರಣಳು ಇದ್ದಾಗ ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ ನಂದಭರಣಳು ತಲೆದೊಳಿದಾಗ ಮತ್ತು ನಾವು ಉಹಿಸಿದ ಲೀಟ ಯಾಳು ನಾವು ಎದುರಾದಾಗ ಅವು ಅತಿ ಭಯಂಕರಮಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎಂಬೀಯ ಮತ್ತು ಜಾರಕ್ಕೂದ ವಿಧವೆಯ ಕಢಿತನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವಾಗ ಮಾಂಗೆಯು ಅವರ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾಗ ಏನು ನಂಭಬಿಸಿತು ಎಂದು ನಾವು ನೋಡೋಣ (1 ಅರನು 17:17-24).

ಹಲಜಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಇಜ್ಯಾಯ ಹತ್ತಿಕೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 11ರತ್ತ ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಹಲಿಸುವಾ, ಅದೊಂದು ನಂಜಕೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದು “ಇದು ಹವಿತ್ತಾತ್ಮನು ನಂಜ್ಞೀಯ ಗೋಳಿಸಿದ ಬೈಬಲ್ನ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.” ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ ಶ್ರೀಷ್ಠರಾದ: ಹೇಬೀಲ, ಕನೊಆರ್ಕ, ನೋಇ, ಅಲುಹಾಮ, ಇನಾಕ, ಯಾಕೋಬ, ಮೋಹಿ ಮತ್ತಿತರರ ಬಾಗೆ ಹೇಳುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು ಹದೇ ಹದೇ, ನಂಜಕೆಯಿಂದ, ಅವರು ದೇವರು ಮಾಡಲು ಏನು ಹೇಳಿದನೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ನಾವು ದಜನ್ ನಿಂತು ಬಂಧನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣದಿಂದ ರಾಜ್ಯಗಳು, ಲಾರ್ಡ ಮೊಸೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಯಿತ್ತದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದುದರ ಬಗೆಗೆ ಇಜ್ಯಾಯ ಹತ್ತಿಕೆಯ ಲೇಖಕನು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ದಜನಗಳು 33, 34). ದಜನ್ 35 ಹೇಗೆ ಹುಂರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ “ಸ್ತೀಯರು ಸತ್ತ ಹೊಗಿದ್ದ ತಮ್ಮವರನ್ನು ತುನರುತ್ತಾನದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು.” ನಾವು ಯೀಸು ಮತ್ತಿತರರು ಮರಣದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಎಷ್ಟು ಬಂದಂತಹ ಕಢಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸ್ತೇವೆ. ಈಗ ನಾವು

ವೊದಲ ನಾಲಿ ಸಂಭಬಿಸಿದ್ದರ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮೆ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹರಿಸೋಣ!

ಖಾತ್ಮಿಕತೆ (17:17, 18)

ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಜೀವನದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸಿನು ಬಹುಶಾಲದವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾರರೆ, ಸಿನು ಅನೇಕರ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಮುಖಾಮುಖಿಯ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವಿ. ಒಂದು ವಾರ ನಾನು ಚೆಕ್ಕುನ್ನೇನ ಮೃದ್ಗ ನಭೆಯಾದ ಕ್ಲೇಬ್ರೂನೆನಲ್ಲ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಹೃದಯಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು, ಹೃದಯಾಫಾತದಿಂದ ನತ್ತನು. ಮುಂದಿನ ವಾರ, ಆ ನಭೆಯಲ್ಲ ಬೇಕಿದ ಯಾವನ್ನನೊಬ್ಬನು ಡಲ್ಲಾನನ ಮಂಜಿನಲ್ಲ ಬಿದು ಕಾರುಗಳ ಅಹಃಖಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದನು. ಅತನ ಮಗುವು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲ ಕೊಲ್ಲಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅತನ ಹೆಂಡತಿಯು ಶಸ್ತ್ರಜಿತಿಯೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲ ಮರಣಹೊಂದಿದಳು. ಅತನ ದೊಡ್ಡಮಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ಫಾಯೆಂಬಂಡಳು, ಮತ್ತುಆತನ ಹಾಗೂ ಆತನ ಮಗನು ಆಸ್ಕ್ರೇಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮರುವಾರದಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಯಾವನ್ನನು ಆ ನಭೆಯ ಮೃದ್ಗದಲ್ಲ ಬೇಕಿದವನು ತನ್ನ ನವ ಪಢುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕ್ಲೇಬ್ರೂನೆನ ಒಂದು ಅಹಾರ್ಥಮೆಂಟನ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲ ಗುಂಡುಹಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ಶ್ರವಿಯೊಂದು ತುಮಂಬದಲ್ಲ ದುರಂತವು ಸಂಭಬಿಸಿದೆ ಎಂಬಘಾದಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ನೈಜವಾದವುಗಳು; ಅವುಗಳು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಬರುತ್ತೇವೆ.

ಮರಣವು ನೈಜವಾದದ್ದು. ಮರಣದ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಯನುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯಂದ ನಾವು ಹೊಲಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆಷ್ಟು ನಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಅದನ್ನು ಸಿಲೆಕ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಮರಮಾಜವಂತೆ ಮಾಡಲು ಜನಲಿಗೆ ಹಣಕೊಳ್ಳುಗೆ ಇದು ಸಂಭಬಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಅನೇಕರು ನಮಗೆಷ್ಟು ನಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಶವಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊಲಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಏನೇ ಆಗಾ, ಮರಣವು ನೈಜತೆಯಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಸಹಂ ಸ್ತೀರೆ “ಸಿನೆಂದಿಗೂ ನಾಯಲಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳತು! (ಅದಿಕಾರಂಡ 3:4), ಅದರೆ ಅವನು ನುಳ್ಳ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಸ್ತೀರೆ ಮತ್ತುವಜ್ಞ ಗಂಡನು ಹಾಪಮಾಡಿದರು, ಮತ್ತು ಮರಣವು ಜಗತ್ತಿನೆಂಳಗೆ ಬಂದಿತು ಇಜ್ಞಾಯ 9:27. “ನಾಯಿವದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೇ ಮರಕಾರಿದೆ” ಎಂದು ಹೊಳೆಣಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮೆ ಕಥೆಯಲ್ಲನ ಸ್ತೀರೆ ಮರಣದ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇತ್ತೀಂಚೆಗಷ್ಟೇ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಪತಯಿನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಇತರ ವಿವರಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಒಮ್ಮೆಲೀ ಬಂದ ಮರಣವು ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಒಡೆದಿತ್ತು, ಅಥವಾ ಅವಳ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಡೆಯಿವ ನಿಥಾನವಾದ ಮರಣವೂ ಇದಾಗಿರಬಹುದು; ಅದರೆ ಅವಳ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ನಂತರದಲ್ಲ ಅವಳ ಬರದ ಕಾರಣದಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಮರಣ ಮತ್ತು ಮಗನ ಮರಣವನ್ನು ಎದುಲಿನುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲ ಇದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಾಯಿನ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆಕೆಯು ತಾತ್ವಾರ್ಥ ವಿವೋಜನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ದಳು. ನಂತರದಲ್ಲ ನಾವು ವಜನ 17ರಳು, “ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯಾದ ಆ ಸ್ತೀರೆಯ ಮಗನು ಅಸ್ಥಿನಾದನು; ಹುಡುಗನಿಗೆ ರೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾದದಲಂದ ಉಸಿರಾಡುವುದು ಸಿಂತುಹೋಯಿತು ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ.”¹

“ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ”: ಎಲ್ಲಾ ಅಶೀವಾದದರ್ಶ ನಂತರ, ಮರಣದಿಂದ ಜಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವಳ ಮಗನು ನೆಟ್ಟಗಾಗಿಯಾ ಉದ್ದುವಾಗಿಯಾ ಬೇಕಿದನಂತರ, ಇದು ಸಂಭಬಿಸಿತು!

“ಅಸಿರಾಡುವುದು ಸಿಂತುಹೋಯಿತು” ಬಹುಶಃ ಇದು ಆ ಬಾಲಕನು ಅಸಿರಾಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ನೂಡಿಸಬಹುದು. ಅನ್ತಮಾ ರೋಗಕ್ಕೆ

ನಂಮುನವಾದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹಾಲಕರ ಬಗೆಗೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋಲಿ ನುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಾದೆ. ಅಲ್ಲಿರಾಡುಪ್ರದರ್ಶಕೆ ಹೋರಾಡುವ ಮತ್ತು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಿವೇಳಕ್ಕಿಂತ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಸ್ಯವೇಶ ಯಾವುದು ಇರಲ್ಲ.

ತಾಯಿಯ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ದಿನಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ಮಗನ ರೋಗವು ಉಲ್ಲಬ್ಧಿನುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಆಕೆಯು ಜೀವಬಿಲ್ಲದ ದೇಹವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲ ಹಿಡಿದು, ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ನಿಥಾನವಾಗಿ ಜಲನುತ್ತಾಗೆ, ಕಣ್ಣಿರು ಬುಗ್ಗೆಯಂತೆ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಮ್ಮೆತ್ತದೆ, ಅವಳ ಹೃದಯವು ಒಡೆದುಹೋಗಿದೆ. ಆ ಬಾಲಕನು ಅವಳ ಗಂಡನು ಜಟ್ಟಹೋಗು ಎಲ್ಲವೂ ಅಗಿದ್ದನು, ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯದ ನಿಲ್ದಾಂತವು, ಅವಳ ಶ್ರೀತೆಯ ಮೂಲವೂ ಅಗಿದ್ದನು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಅಂತಹ ಸಂದಿಗ್ರಹಿತಿರುವುದು ಇಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುದೇ ಹೋಗಿದೆ ಅವಳ ನಿರಾಶೆಯ ಆಳವನ್ನು ನೀನು ಅಲಂಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ.

ದುರಂತವು ಬಂದೋದಗಿತು. ಅವಳು ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಹಲಸ್ತಿತಿಗಳಿಂದನೆ ಮುಖಾಮುಖಯಾಗಿದ್ದಾಗೆ. ಯಾರೋಬ್ಬರು ನಿಂತಾಯ ಮಾಡಲಾರಿಯ ಎಂದು ಅವಳು ಯೋಜಿಸಿರಲ್ಲಿಬೇಕು. ಅವಳು ಅನೇಕರು ಇರುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾಗೆ, ಬಹುಶಃ ನೀನೂ ಆಕೆಯಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಇರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ದಿನಕ್ಕೆ ನಂಮನ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಬಂದಿರಬಹುದು.

ನೀವು ಏನು ಮಾಡುವಿಲ? ಒಬ್ಬ ಧ್ಯೇಯವಂತ ತಾಯ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಅವಳು ಮಾಡಿದಳು: “ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಎಲ್ಲಾಯಿಸಿ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನೇ, ನನ್ನ ಗೌಡಪೇ ನಿನ ಗೇಕೆ? ನಿನಗೇಕೆ? ನೀನು ನನ್ನ ಹಾಡವನ್ನು (ದೇವರ) ನೆನಹಿಗೆ ತಂದು ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಾಯನುಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಬಂದಿಯೋ ಎಂದಳು!” (ಪಜನ 18).

“ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನೇ” ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದುದರಿಳ್ಯಾದ ಅವಳ ಮಾತಿನಿಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಂಗ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ. “ನಾನು ಜೀವವನ್ನು ತರುವವನು ಎಂದು ಯೋಜಿಸಿದ್ದೇನು.” ಅದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಾಗಿ ನೀನು ಮರಣವನ್ನು ತಂದೆ! “ಇದೆಲ್ಲ ಕ್ಷಾರತೆಯ ಕ್ಷಿಜಿಂದಿರುವುದು?”² ಎಂದು ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ.

ನಾವು ಚೇಡಲು ಅವಳನ್ನು ಭೇಣಯಾದಾಗ ಮರಣವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಇದು ಬಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಅವಳು ತನಗಾಗಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗನಿಗಾಗಿ ಕೊನೆಯ ಉಂಟಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ಮರಣವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಮಂನನ್ನುಮಾಡಿ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ಈ ಹಲಸ್ತಿತಿಯು ವಾರಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಮರಣವು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಂತದ್ದಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವಳು ಮರಣವು ನನಗೆ ಅನಿವಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದು ಎಂದು ಯೋಜಿಸಿದ್ದಳು. ಈಗ ಹೇಗೂ, ಮರಣವು ಅನಿಲಸ್ತಿತವಾದದ್ದು; ಈಗ ಅವಳು ಸಿದ್ಧಿಂಧರಾಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಅವಳು ಎಲ್ಲಾಯಿಸಿಂದ ಹೊಡಿತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವರು ಹಾಸಿಗೆ ಬಳಿ ಕುಳಿತು, ದಿನದ ನಂತರ ದಿನಕ್ಕೆ ವಾರಗಳ ನಂತರ ವಾರಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಕೆಲನಾಲ ವಣಿಕ ನಂತರ ವಣಿಕದವರೆಗೆ ಕೂಡಿತುವಂತೆ, ಅವರ ಶ್ರೀತೆಯ ಕಣ್ಣಪಡುವುದನ್ನು ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಣ್ಣಪಡುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ನೋಡಿಗೆಳಗಾಗುವದನ್ನೂ ನೋಡಿದ ನಂತರ, ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರು ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಮರಣ ಹೊಂದುವುದರಿಳ್ಯಾ ಜಡುಗಡಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀತೆನುವ ಬಳ್ಳಿರ ನಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲ ವಣಿಕಗಳಿಂದಕ್ಕೂ ಅನಂದವನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಅನಜೆಂಟಿತವಾದ ಮರಣವು ಬಂದಪ್ಪಣಿವಾಗ, ಇದೆಂಥ ಹೃದಯವಿಧಾವಕವಾದ ಷಟನಿ!

ಮಾನಶಾಂತಿಕ್ಕಿರುವ ನಂಮಗೆ ಹತ್ತಿರದವರೆಬ್ಬರ ಮಣವು ನಂಭಬಿಸಿದಾಗ (ಬಿಶೇಷವಾಗಿ

ತಕ್ಷಣದ ನಾವು), ನಾವು ವಾಸಿಯಾಗುವ ಗತಿಯ ಈ ಮೆಟ್ರಿಲಾಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಡುಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

1. ಅಥಾತೆ
2. ಭಾವನೆಗಳ ಜಡುಗಡೆ
3. ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಏಕಾಂತಕೆ
4. ಜಿಂಟಾಶ್ರಾಂತ ಮನೋಭಾವನೆ
5. ತಪ್ಪಿತನ್ನ ಮನೋಭಾವನೆ
6. ಬಿರೋಧ ವೃತ್ತಪಡಿಸುವದು ಅಥವಾ ಮನಿಸುಗೊಳ್ಳುವದು
7. ನಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಚಳಿವರಣಕೆಗಳಿಗೆ ಮರಳಲು ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಹೋರಾಟ

ತುತ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ಇದೆ ತೆರನಾದ ಹಂತಗಳಲ್ಲ ಇದೇ ಲೀತಿಯ ತುಮಡಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇದೇ ಲೀತಿಯ ಗತಿಯಲ್ಲ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಯಾದ ಹಂತಗಳು ಈ ಸಂಕಟದಲ್ಲ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಾವು ಅವುಗಳಾಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವು ನಾಜಿಕೆಪಡಬಾರದು.

“ಬಿರೋಧ ವೃತ್ತಪಡಿಸುವದು ಅಥವಾ ಮನಿಸುಗೊಳ್ಳುವದು” ಎಂದು ಹಂತವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಿಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪಲಿಸ್ಟಿಯ ಉಜಿತವಲ್ಲದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸಿಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇ ಇರುವ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಸಿಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಂಭಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜಪ್ಪಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವುವೇದ್ಯರು ಮತ್ತು ನಸರಾಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸಿಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಂಭಬಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ದೇವರ ಮೇಲೆಯೂ ನಾವು ಸಿಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನತ್ಯ: ಕೆಲ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲ ನಾವು ಸಿಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಕಾರೆಹ್ಯಾದ ಬಿಧಬೆಯ ಸಿಟ್ಟಿಗೊಂಡಳು, ಮತ್ತು ಬಿರುದ್ದಾಗಿ ಎದ್ದಾಗು. ಅವಳ ಸಿಟ್ಟಿನ ಮೂಲವು ಎಣ್ಣೆಯ. ಯಾಕೆ? ಎಣ್ಣೆಯನು ಅವಳಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದನು? ಒಕ್ಕೀಯದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ಎಣ್ಣೆಯನು ದೇವರು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಏನೇನು ಮಾಡಿದನ್ನು. ಒಕ್ಕೀಯದನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಎಣ್ಣೆಯನು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಲಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ತನ್ನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಗುಲಿಯಾಗಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ತ್ವಿಯಾಗಿ ಇತ್ತೆ “ನಿನು ನನ್ನ ಹಾಷಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಕೆಹೊಡಲು ಬಂದಿ, ಅದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಬದಲು ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂಡಿ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿ ನನ್ನ ಮಗನು ನತ್ಯನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಇದೊಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ದೈವಾನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹಲಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲ ಯಾವುದಾದರು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಬಂದದ್ದಾದರೆ ಅದು ದೇವರಿಂದ ಬಂದ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ಹಾಷದ ಭಲ ಎಂದು ಸಂಭಬವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು “ಯಾಕೆ ದೇವರೇ? ಇದನ್ನು ಹೊಂದಲು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರು ಏನು” ಎಂದು ಅಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಅನೇಕ ಪಂಚಗಳಿಂದ ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಜಾರವಾಗಿದೆ. ಯೋಜನ ಸಮಯದಲ್ಲ, ಆತನ ಸ್ವೇಷಿತರು ಯೋಜಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಆತನು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾದ ಹಾಷದಲ್ಲ ಇದ್ದುದಲಿಂದ ಈ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾದ ಗಂಡಾಂತರವು ಆತನ ಮೇಲೆ ಜಡಿದೆ ಎಂದು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಕುರುಡನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಯೇಸುವಿನ ಶಿಷ್ಯರು ಆತನಿಗೆ “ಇವನು ಕುರುಡನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹಾಷಮಾಡಿರು? ಇವನೇ ಇವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳೇ?” (ಯೋಹಾನ 9:2) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯೇಸು “ಈತ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಷಮಾಡಲ್ಲ ಆತನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳೇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಪಜನ 3).

ಈ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ನತ್ಯವಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಪಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಹಾಹಗಳ ಮಧ್ಯ ತಂತಾನೇ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ತೆರನಾದ ನಂಬಂಧವು ಇಲ್ಲ. ಹೊಲನು “ನನ್ನ ಶಿಲೀರದಲ್ಲ ಶಾಲವೇರಂದು ನಾಣದೆ” (2 ಕೋಲಂಥ 12:7-9) ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದು ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೆಲನಲು ತೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅತನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲ ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಥೆಯು ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವಾಗಿದೆ ಯಾವನೊಬ್ಜನು ದೇವರ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕೇಂದ್ರಜಂಡವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ದುರಂತವು ಇನ್ನು ಒಂದು ಅಪ್ರಾಣಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲ ದೇವರು ಅಲ್ಲಿಸಿದ ಮನೆಯು ಇದೆ, ಇದು ಪ್ರವಾದಿಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವರಿಗೆ ಬಿಧೇಯಾದ ಮತ್ತು ದಿನಂತ್ರಿತ ಅಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಅಶೀವೆದಿನಲ್ಲಿಡುತ್ತಿರುವ ವಿಧವೆಯು ಇಲ್ಲದ್ದಾಗಿ. ಆದರೂ ದುರಂತವೂ ಬಂದಪ್ಪಜಿಸಿದೆ.

ಮರಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನಾಧ್ಯವಾದ ನಂಗತಿಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛಾದವುಗಳು. ಅವುಗಳು ಯಾಲಂದಲಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೊಡತಕ್ಕೊಳಗಬಹುದು, ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇವರು ತೇರೇಹಿತ, ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಂಜಗನ್ತು ವಾದದ್ದು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದು, ಅವುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ನಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೊದಗುತ್ತದೆ.

ಪರಿಷಾರ (17:19-21)

ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಾಯನ ಸ್ಥಿರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಹಲ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾ. ನಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ವಿಧವೆಯು ಜಿಳ್ಳುತ್ತಾ, “ಯಾಕೆ ನಿನು ನನ್ನೊಡನೆ ಕುರವಾದ ಯುತ್ತಿಯ ಅವವನ್ನು ಅಡಿದೆ?” ಎಂದಾಗ ನಾವು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯನ್ನುತ್ತೇವೆ?

ಹೇಗೆಂದೂ, ಬಹುಶಃ ನಾವು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ: “ಉಪಕಾರನ್ನುಂದ ಯಾಕೆ ದಲಿತ್ತಿ! ನಿನು ಇಂದು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಿ ಎಂದರೆ ಅದರ ಬಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿ? ನಾನು ಬರದೇ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ಪಣಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿನ್ನ ಮಗನು ನತ್ತುಹೊಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು ಹಾಗೆಯೇ ನಿನೂ ಕೂಡಾ.” ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾಯನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅತನು ಆ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯನಾಗಿ.

ಬಹುಶಃ ನಾವು ಅವಕು ನಾಜಿಕೆಪಡುವಂತೆ ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು. “ನಿನ್ನ ಅಶೀವಾದ ಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟಿನುವರು ನಿನಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ನಿನು ಎರಡು ಪಣಗಳರೆಗಾದರೂ ಮಗನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಂಪ್ಡಿದ್ದಾದ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಇತರ ಜನಲಿಂದಾಗಿ. ಮೊಡಿದ ಹಿಂದಿರುವ ಆ ಬೆಣ್ಣ ಗರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ!” ಇದು ಎಲ್ಲಾಯನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಅಗಿರಿಲ್ಲ.

ಬಹುಶಃ ನಾವು ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಕ ದೈವಶಾಸ್ತ್ರ ಸೀದಾಂತವನ್ನು ತಿಳ್ಳಲು, ಘೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತಾ ಹಾಬ ಮತ್ತು ಘೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತಾ ಕಷ್ಟಪಡುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯ ಯಾವುದೇ ಲೀಟಿಯ ನೇರವಾದ ನಂಬಂಧವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂಬುದನ್ನು ಸೀದ್ದಪಡಿಸಲು ಇರುವ ಇಶ್ವರೈದ್ದು ಅರಾಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅವಜಿಗೆ ತೊಡುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಬೋಧಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ತಿರುಗಿ ಇದನ್ನು ನಹ ಎಲ್ಲಾಯನು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಜನರು ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಹಲಸ್ತಿಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರು ಆಳವಾದ ತಾತ್ಪರೆ ಜಡಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೊಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಪಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೆಳತೆನು. ಜೋ ಮತ್ತು ನಾನು ಓತ್ತಾಮಾ ಹಣ್ಣದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕೆಲನ ಕಾಲೇಜನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದೇ ಅಗಿತ್ತು, ಹೋಮರ್ ಮತ್ತು ಎಡಿತ್ ಜೀವರ್ ಆ ಓಟೆಯಾಜಿಯಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಘೃದ್ಧ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರೋಫೆಸರಿಂತೆ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ನಮಗೆ ಒಂದು ದುಃಖಮಾಯಾದ ಹೋಸಿನ ಕರೆಯು ಬಂತು: ಎಡಿತ್ ಅವರು ಬೆಕ್ಕಾನ್ನು ಬಿಜಿತಾ ಜಿಲಹಾತದ ಬಿಜಯಿಲ್ಲನ ಒಂದು ಕಾರ ಅಪಭಾತದಲ್ಲಿ ತೊಲಿಲ್ಲವ್ಯಾದಿ ಎಂದು. ಅವರನ್ನು ನಮಾಡಿ ಮಾಡುವ ದಿನ, ಜೋ ಮತ್ತು ನಾವು ಆ ಆರಾಧನೆಗೆ ನಾಗಿದೆವು. ನಾವು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಆ ನಮಯದಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ನಮಾಡಿ ಕಾಯಂವನ್ನು

ಸಿದ್ಧಿಹಿಸಿದ್ದನು, ಆದರೆ ನಾನು ಆ ವಾರದಲ್ಲಿ “ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಕಟ್ಟಪಡುವದು ಯಾಕೆ ಇದೆ?” ಎಂಬುದರೆ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನು ತೆಲು ಇಟ್ಟಣಿಗೆಷನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು ಮತ್ತು ನಂತರೆಚ್ಚ ಸ್ವಭಾವದ ವೃತ್ತಿಯಾದ ಎಡಿಟರ್‌ರಂತಹಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ದುರಂತವು ನಂಬಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಂತರೆಚ್ಚಿದಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾನು ಯೋಗ್ಯವಾದ ತೆಲನವನ್ನು ಮಾಡಿಹೊಂದಬೇಕಿತು? ಎಂದು ತೇಜಿದಳು. ತಿರುಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, “ಜನರು ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರು ಆಳವಾದ ತಾತ್ಕ್ವಿಕ ಜರ್ಜೆಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೋಡುವ ಸಿಳಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಆ ಸ್ತೀರ್ಯ ನೆನ್ನೊಳಗೊಳ್ಳಬಿಕೆಗೆ ಎಲ್ಲಾಯನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವಿನಾಗಿತ್ತು? “ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನನಗೆ ತೋಡು” (ಪಜನ 19). ಆತನು ಅವಶ್ಯಾದನೆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನು ಆತನು ನಲಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಇಷ್ಟನ್ನೇ ಹೇಳಿದನು. “ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನನಗೆ ತೋಡು.”

ತೇ ತೆಗೆದಿನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದಂತೆ, ಎಲ್ಲಾಯನು “ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ” ಯಾರಾದರೂ ನಹಾಯಿಸುವುದೆಂದು ಇದು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ತೋಳ್ಳಿದ್ದಾನೆ:

(1) ಆತನು ಅಲ್ಲಿದ್ದನು. ಇದು ಸರಳವೆಂಬಂತೆಕಾಣತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇತರಲ್ಲಿಗೆ ನಹಾಯಿಸುವುದು ಇರುವುದಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು ಬಹುಃಃ ಅಲ್ಲ ಯಾವುದು ಇರಬಹುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯ ಅರ್ಥವು ನೀನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದುದು ಅಗಿದೆ. ನಿನಗೆ ವಿನಿನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಿದ್ದರ್ದೇ ಆದರೆ, ಆಗ ನೀವು ವಿನಿನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಯೇನೋ ಇರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಕೃಂಜನ್ನು ಭುಜಿದ ನುತ್ತ ಹಾಕಿಲಿ; ಒಂದು ಅಪ್ಪುಗೆಯನ್ನು ಅಧವಾ ತೆಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮತ್ತನ್ನು ತೋಡಿಲಿ.

ಹೃದಯಫಾರ್ತದಿಂದ ಅನಲ್ಲಿಕ್ಕಿತವಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದ ಮೂಲ ನಡವನ್ನು ಬಗೆಗೆ ನಾನು ಮೋದಲೇ ನೂಡಿಸಿದ್ದನು. ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿದ ತೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ನಾನು ಆ ವಿಧವೆಯನ್ನು ಬೇಣಯಾದೆನು. ಆಕೆಯ “ಇದಲಿಂದ ನಾನು ತೆಲ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಡುತ್ತೇನು. ದುರಂತವು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೇನೋ ಎಂಬ ಹೇಳಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಿಲ್ಲ, ಅದು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಡಿಸುತ್ತಿದೆ: ಆದರೆ ನಾನು ಜನರು ಹೇಳುವದು ಅಷ್ಟೇಂದು ಮಹತ್ವದಲ್ಲ ಎಂದು ತಕ್ಷಿದ ತೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಎಂದು ತಕ್ಷಿದ ತೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ತಂಡಿಸಿದೆ: ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯಾ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಶ್ರೀತಿನುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರ ದುರಂತಗಳ ನಂತರ ಅವರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಅವರ ದಿನಸಿತ್ಯದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹಿಂಡೆ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರು ಇಷ್ಟಹೋಗುವಿಕೆಯಿಂದ ವಿಕಾಂತರೆಯ ಬಂದಾಗ ನಂತರ ಒಂದು ವಾರ ಮತ್ತು ತಿಂಗಳು ಅವರೆಂದನೆ ಇಲಿ.

(2) ಆತನು ಆ ಸ್ತೀರ್ಯೋಂದಿಗೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಇದ್ದನು. ಅವಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಮೇಲೆ ಹಲಹಾಯ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು 20ನೇಯ ವಚನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ. ವಿಧವೆಯಂತೆಯೇ, ಇದು ಯಾಕೆ ನಂಬಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನೂ ಅಲಿಯನು. ಅಂತಲ್ಲಿರುವ ತೇ ತಾಯಿಯ ಬಗೆಗೆ ಆತನು ಕರುಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಹೊಲನು ಹೇಳುವಂತೆ, “ಅಳ ವವರ ನಂಗರ ಅಜಲ” (ರೋಮಾಸ್ತರ 12:15).

(3) ಇತರರು ವಿಭಾಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ತೇತನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇದ್ದನು. ಆತನು ದುಃಖದಿಂದ ಕಂಡಿದಾಗ್ಯ, ವಿಧವೆಯ ಮುಂದೆ ಆತನು ಶಾಂತಿಯಿಂದಿದ್ದನು. ತನ್ನ ದುಃಖದಲ್ಲ ಅವಳ ಅತ್ಯಂತಹ ನಾಮ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ (ಪಜನ 18). ಮತ್ತು ಆತನು ಆಕೆಗೆ “ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತೋಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಪಜನ 19).

ಒಂದು ವೇಳೆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತಂಡಿಸಿದ್ದಾದರೆ ನೀನೇನು ಮಾಡಲಾಲಿ. ನಿನ್ನ

ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸ್ಥಿರನು, ದೂರಕ್ಕೆಗೆನು, ನಿನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ, ಮತ್ತು ತಿರುಗಿ ಬಾ ಮತ್ತು ನಂತರೆನು.

(4) ಅತನು ಮಾಡಲು ಶತ್ರುವಾದದ್ವಾರಾ ಅತನು ಮಾಡಿದನು. ಅತನು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದನು, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಕೋಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಲ್ಲನು ಅವನನ್ನು ಮಂಜರ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದನು. ಇದು ಅವನನ್ನು ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರನ್ನಿಗಿಸಿತ್ತು, ಮೊಳೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬನು ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಾರಿ ಅತನು ವಿಧಿವಿಧಾನುಗಳನು ನಾರವಾಗಿ ಅಪವಿತ್ರನು ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಜನರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಹಲಸ್ತಿತಯನ್ನು ಜಟಿರೆ ಉಂಡ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಜನು ಮೃತ ದೇಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಪುದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂಬೆಂದು ಅಕೆಗೆ ನಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬಾಳಾನ ಮಾಡಿದನು.

ನಂತರವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮು ಮನದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದವರು ವಿವರಣೆಗಳು ಯಾವಾಗಲಾ ಇರುತ್ತವೆ: ಅವುಗಳು ಹೋನಿನ ಕರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ, ಲಕ್ಷ್ಯವಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು, ಒದಗಿಸಲಾದ ನಂತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಂಜ್ಞಗೊಳಿಸಿದ ಹಾತೆಗಳು, ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಹಾಕಿಟ್ಟು ಅಹಾರವೂ ಅಲ್ಲದೆ ಬಹುಶಃ ಅಲ್ಲ ಹೊರ ಉಲಿಸಿದ ಬಂದ ಜನಿಗಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಅಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಆ ನಾಲಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಕೀರಿರಬಹುದು “ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ,” ನಗಿನ್ಯಂಜ್ಞ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬಾಳಿಸಿದೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಲೀಡನ್‌ರೆ ಡೇಜನ್‌ನಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಲೇಖನದ ತಲೆಬರಹ ಹಿಂತತ್ತು, “ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಂಗುಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯನಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ” ಎಂದು ಮರಣವು ನಂಭಬಿಸಿದ ನಂತರ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲಾರನು. ಅವನ ನ್ಯಂತ ಹಲವಾರದಲ್ಲಿ ಮಣವು ನಂಭಬಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಹಲವಾರದವರ ಬಾಂಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯಂತೆ ಪೂಡಿದನು, ಹಿಂಗೆ ಅವರು ನಮಾಧಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ನಂತರ, ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಬಾಂಗುಗಳನ್ನು ವರೆನುವ ಬಂದು ಜಿಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮರಣ ನಂಭಬಿಸಿ, ಅವನು ಆಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು, ಎಲ್ಲಾ ಬಾಂಗುಗಳನ್ನು ನೇಲಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆನುತ್ತಿದ್ದನು.

(5) ಬಲು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೇಂದರೆ, ಎಂಬೆಂದು ಆ ದುಃಖದ್ವಿರುವ ತಾಯಿಯ ಹರವಾಗಿ ದೇವರೆಡೆಗೆ ಹೋದನು. ವರ್ಜನ 20 ರಲ್ಲಿ ಅತನು ದೇವರೆಡೆಗೆ ತನ್ನ ಆಳಿಕೆಯ ತೊಳಿಕೆಗಳನು: “ನನ್ನ ದೇವರಾದ ಯಿಹೋವನೇ, ನನ್ನೇ ನ್ಯಂಜ್ಞಕೊಳ್ಳ ಈ ವಿಧವೆಯ ಮರಣನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ನಾಯಿಸಿ ಆಕೆಗೂ ತೊಡನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದೇನು?” ನಂತರ ಅತನು ಹುಡುಗನ ಮೇಲೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬೋಂಬಾಂಜಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಯಿ ಕಂಬ್ಲಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಅವನ ಬಾಯಿ ಕಂಬ್ಲಿ ಕೈಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದನು (2 ಅರನು 4:34). ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಕರ್ತವ್ಯನನ್ನು ತರೆದನು. “ನನ್ನ ದೇವರಾದ ಯಿಹೋವನೇ, ಈ ಹುಡುಗನ ಶ್ರಾಂಕವು ತಿರುಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು” (ವರ್ಜನ 21) ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟನು.

ಎಂಬೆಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಯಾಕೆ ಆ ಮಗುಬಿನ ಮೇಲೆ ಬೋಂಬಾಂಜಿಯನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾನಲಿಯಿನು. ಬೈಬಲ್ ಈಜಾದ ನಮಗೆ ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಏನ ಹೇಳಿದು. ಆ ದೇಹವು ಜಿಸಿಯಾಗಲೆಂದು ಅತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನೇನೊಳೆ? ಬಹುಶಃ ಹಾಗಿರಬಹುದು (ನೋಡಿಲ 2 ಅರನು 4:34). ಇದೆಂದು ಬಾಯಿಯ ನಾಯಿಗೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರಥಮ ಜಿಕ್ಕಿಯಾಗಿರಬಹುದೇನೊಳೆ? ನನ್ನ ನಂತರ ದೇಹವು ಅದೇ ಅಗಿದೆ.

ನೆನಹಿಡಿಲ, ಇದು ಹಿಂದೆಂದೂ ನಂಭಬಿಸಿರಿಲ್ಲ. ಆದಾಮು ಹವ್ವಾದು ಹೆಬೆಲನನನ್ನು ನೆಲದ ಮೆಲೆ ಮಲಗಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಆತನು ಏಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ಮಲಗಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು; ಯಾರೆಂಬುರ್ಜಾ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಿಜಿದ ಹಾಗೆ, ಮರಣವನ್ನು ಏಲಿನುವಂತೆ ದೇವರ್ಗಿ ಕೇಳುವ ದಿಷ್ಟಪನವು ಯಾರೆಂಬುರ್ಜಾ ಇರಲ್ಲ. ಎಂಬೆಂದು ಅನಾರ್ಥಾದುದನ್ನು ತೆಯ್ತಿನುತ್ತಿದ್ದನು. (ನೆನಹಿಡಿಲ, ನಾವು “ಅನಾರ್ಥಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆಂದು ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡು ತಿದ್ದೆಂದೆ!) ಇದು ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಗಿರಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ನಾಗಲು ಯಾವ ಕೈಪಿಡಿಯಾ ಇರಲ್ಲ.

ಅನಾರ್ಥಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲ ನಾವು ರಭನದಿಂದ ಧಾವಿಸುವಾಗ ನಮಗೆ ಕೈಪಿಡಿಯು ಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಅನ್ನಿಸದೇ? ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ನಾವು ತಾಳೆಯಿಂದ ಬಳಸಬಹುದಿದೆ: “ಈ ನಾಲ್ಕು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ, ತಾಳೆಯಲ್ಲಿದೆಯವರು ಸಿಮ್ಮೆ ಗಂಭಿರವಾದ ನಮಸ್ಯಯಾಗಿದೆ. ಬದು ಮತ್ತು ಆರಸ್ಯ ಮಾಡಿಲ” ಅಥವಾ ಮರಣ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಲಿಲ: “ಒಂದು ಎರಡು, ಮೂರು, ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಮತ್ತು ಒಂದು ವೇಳಿ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯನ್ನಾಗಲೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾ ದರೆ, ಬದಲಿಂದ ಹತ್ತನ್ನು ನಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ” ದೇವರು ಅಂತಹ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅತನು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮಸ್ಯಯಾಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಅತನು ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ತೋಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ; ಅದನ್ನೇ ಶೈವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳೋ, ಇದು 1-2-3 ರ ತರದ ಕೈಪಿಡಿಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ, ಇದು ತಕ್ಷದ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿದೆ. ದೇವರು “ನಿನ್ನ ನಮಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಈ ತಕ್ಷಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ನನಗೆ ದೊಡ್ಡಪನಾಗಿರುತ್ತಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಮರಣದಿಂದ ಎಜ್ಜನುವ ಯವ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ಎಂಬೆಂದು ಹೊಂದಿರಿಲ್ಲವಾದ್ದಲಿಂದ, “ನಿನಗನ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡು” ಎಂಬ ಬರದ ಅಡಿಯಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಇದು ಬಹುತೆಕವಾಗಿ ಆತನು ತನ್ನ ದೇಹದ ಜಿಸಿಯನ್ನು ಹಂಟಿಕೊಳ್ಳಬದು ಆತನಿಗೆ ಉಜಿತವಾ ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ ಆತನು ಮಾಡಿದನು. ಮುಂದೆ ಪುನರಜ್ಞಾನವನ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಆತನು ಆ ಹಲಿಜಾಮುದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾದನು ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆತನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಜ್ಞಾದಿತನಾದನೆಂದರೆ ಆತನು ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಎಲೆಷನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು, ಅಂತೆಯೇ ನಂತರದಲ್ಲ ಎಲೆಷನೂ ಕಾಡ ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದನು (2 ಅರನು 4). ಇದು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಗಿತ್ತೋ? ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲ. ಯೇನು ಬಂದಾಗ, ಆತನು ಅವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಮಣದಿಂದ ಎಜ್ಜಸಿದನು (ಹೋಗಿ ಲಾಕ 7:14; ಮುಂತಾದವು).

ಬಾಲಕನ ಮರಣದಿಂದ ವಿಳಿಬಿಕೆಯ ಆತನ ಮೇಲೆ ಎಂಬೆಂದು ಬೋಲ್ಯಾಂ ಜೀಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬದಲಾಗಿ, ಎಂಬೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದಲೇ ಎಂಬ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲದೇಡೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. “ನನ್ನ ದೇವರಾದ ಯಿಹೋವನೇ, ಈ ಹುಡುಗನ ಹೂಣವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು.” ಈ ನಂದಿಗ್ರಾದ ಪ್ರಫನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನಾರ್ಥಾರ ವಾದ ನಂದೇಶದ ಅಧ್ಯತೀಯ ನಂಗತಿಯು ಇರುವದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಎಂಬೆಂದು ಆ ನಮಸ್ಯಯನ್ನು ದೇವರಿಡೆಗೆ ತಂದನು.

ಎಂಬೆಂದು ಜಿವನರ ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಜೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮಳೆಯನ್ನು ನಿಱ್ಣಿಸಿತ್ತು, ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿತು ಮತ್ತು ಮಳೆಯನ್ನು ಪುನ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ದಿಗಿಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಂಬುವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ - ಮತ್ತು ಆತನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ಇದೆ.

ಇಂದು ನಿಂತು ಇಂಥ ಅನಾರ್ಥಾದ ಹಲಸ್ಟಿತಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದ್ದುಂಟೋ? ನಿಮ್ಮ

ಸ್ಥಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ವಚನವು ಇಲ್ಲದೆ: “ಇದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅನಾದ್ಯಃ ಅದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಾದ್ಯ” (ಮತ್ತುವ್ಯಾಯ 19:26). ನೀವು ಮರಣವನ್ನು ಏದುರಿಸುವಾಗ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನಾದ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಹೂಡಿಕೊಂಡಿ ಸಿಮ್ಮೆ ಮೊಕ್ಷಕಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ಇದ್ದು ಹೂಡಿಕೊಂಡಿ. ಹೂಡಿಕೊಂಡಲು ತಕ್ಷದಾಯತೆ ಎನಿಸಿದಾಗಲು ಹೂಡಿಕೊಂಡು. “ನನ್ನ ಜಿತ್ತವಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತವೇ ಆಗಾ.” ಹೂಡಿಕೊಂಡುವವನಾಗಿದ್ದ ನಿರ್ವಹಿತಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ.

ತನ್ನ ಜಿವದಲ್ಲ ನಮನ್ಯೇಗಳಿಂದ ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾದ ಒಬ್ಬ ಕಿಳಿಯನ್ನು ಹಾದರೋ ಮತ್ತು ಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಬಗೆಗೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಓದಿದೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, “ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಕ್ಷಿಗಾಗಿ ಹೂಡಿಕೊಂಡುನ್ನು.” ಏನೇನೂ ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ, ಸಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಾಗಿ ಹೂಡಿಕೊಂಡುನ್ನು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ನಂಗತಿಗಳ ಒಳ್ಳೆಯವರುಗಳಾದವು.”

ಪರಿಣಾಮ (17:22-24)

ಅಲ್ಲ ಎರಡು ಮೂಲ ಪರಿಣಾಮಗಳಿದ್ದವು. ವೊದಲನೆಯಾಗಿ, ಬಲವು ಪಡಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಈ ಘಟನೆಯ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಆ ತಾಯಿಯ ಬಲವನ್ನು ಪಡಕೊಂಡಷ್ಟು. ಅವಳ ವ್ಯದಯದಿಂದ ನಂಜಕೆಯ ದೃಢವಾಗಿತ್ತು. 24ನೇಯ ವಚನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ ಅವಳ ಮಗನು ಅವಜಗೆ ಹಿಂತರುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೆ “ಸಂತರ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಎಲ್ಲಾಯಿಸಿಗೆ ನಿನು ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನೇಂದೂ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಯೆಹೋವನ ಮಾತು ನತ್ಯಿಸೆಂದೂ ಈಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.” ಆ ವಿಧವೆಯು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಈ ವೊದಲೇ ಕಂಡಿದ್ದಷ್ಟು, ಅದರೆ ಇದು ನಿಂಜಾಯಿತವಾದದ್ದು!

ಯೆಹೋದಿ ಸಂಪೂರ್ಣಾಯವು ಹೇಳುವಂತೆ ಈ ಸ್ತ್ರೀಯ ಯೆಹೋದಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿತಾದವರು ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗನೇ ತ್ವರಾದಿಯಾದ ಯೋನನು ಎಂದು.⁴ ಅದು ನತ್ಯಾರ್ಥೋ ಏನೇ ಆಗಲೆ, ಈ ಸ್ತ್ರೀಯ ಅನಾದ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಬಲವಾದ ಸಂಜಕೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದಳು.

ಹೇಗೂ, ತಾಯಿಯಾಬ್ಲಿಂಗೆ ಬಲಹೊಂದಿದಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಯನು ಕೂಡಾ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು; ಮೂರುವರೆ ಚಂಡಗಳ ಬಳಿಪುರ್ಕೆಂಬುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿಲ್ಲ ಹೊರಬಂದು ವೊದಗಿಂತ ಬಲಶಾಳಿಯಾದನು ಎಂದು ಇದು ಸಂಜಿನುವುದಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತವಾದಂತೆ, ಆತನು ವೀಕಾರಂಗಿಯಾಗಿ ಅರನನ ಮುಂದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರೆಡುರು, ಬಾಳನ 450 ತ್ವರಾದಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬೆಂಕಿಯ ಸವಾಗಾಗಿ ನಿಂತನು. ಆದಾಯ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಎಲ್ಲಾಯನಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಮಟ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಆಗಲ ಯೆಹೋವ ದೇವರ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿದೂ ಆತನು ಮಾಡದ ಲಿತಿಯಲ್ಲ ಆತನು ಮರಣವನ್ನು ಜಿಯಿಸಿದನು! ಯಾರೆಂಬಲಿಗೊಳಿಸುತ್ತ ಜಿವನ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳ ನಡುವೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಜಿವವು ಪುನಃ ತುಂಬವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದು ಯಾವ ಜಿಕ್ಕು ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ?

ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಯಾರೂ ಜಿವನದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅನಾದ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಯಾರೂ ಅಪುಗಳನ್ನು ಬಿಜಾರಹೂರ್ವಾದ ತಾಗಿ ಕೇಳಿರಾತಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅಫ್ರಿಕೆಯೆಂಬುತ್ತಿರುವ ನಮಗೆ ಅವಜಿಂದಿ, ಹಿಂದಿದ್ದಾಗ ಅನಾದ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎದುರಿಸುವಾಗ, ಬಲದೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯಿಡು.

ರೇಣುಮಾತ್ರುರ 8:28 ಹೇಳುವಂತೆ, “ಆತನನ್ನು ತೀರಿಸುವವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ

ಕಾಯ್ದಿಗಳು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತವೆ.” ಈ ಕಥೆಯು ನಂಜಕೆಯ ಸುಂದರಪಾದ ದೃಷ್ಟಿಂದವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ನಾಲ ನಿನ್ನ ಈ ವೇದಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಹೋಧಿಸುವಾಗ, ಒಬ್ಬ ಕೇಳಬಗ್ನು, “ನಾನು ಸುಖಾಂತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾಹಾದ್ಯನೆನ್” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕಥೆಯು ಸುಖಾಂತವಾದುದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಯೆಹೇಳಬನು ಎಲ್ಲಾಯನ ಶ್ರಾಧೆನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದುಉಂದ ಆ ಹುಡುಗನ ಪ್ರಾಣವು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಅವನು ಉಜ್ಜಳಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾಯನು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಅಲ್ಲಂದ ಕೆಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನ ತಾಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ “ಇಗೋ ನೋಳಿ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ” ಅಂದನು (ಪಜನಗಳ 22, 23).

ಎಲ್ಲಾಯನು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ತಾಯಿಯ ಬಿನ್ನಯಿಷ್ಠವಜಾಗಿರಬಹುದು! ಎಲ್ಲಾಯನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿನ ಸರಳತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ “ಇಗೋ ನೋಳಿ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ.” ಅತನು “ನಾನು ಮಾಡಿದುಧ್ವನ್ನು ನೋಳಿ,” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿತ್ತಲ್ಲ. ಆದರೆ “ಇಗೋ ನೋಳಿ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ” ಅಂದನು. ಓಹ್, ಎಂಥ ಸಂತನವು ಆ ಬಿಕ್ಕು ಮನೆಯಲ್ಲ ಆಜಿರಬಹುದು! ಕಳ್ಳಿರು ಮತ್ತೆ ಹಲದಧ್ವರಳ್ಲಿ ಯಾವ ನಂಶಯಿಬಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಸಂಕೋಜದ ಕಳ್ಳಿರು ಆಗಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಯಾವಾಗೀಲೂ ನಾವು ಶ್ರೀತಿನುವರೆನ್ನು ತುನಿಂಬಿಸುವವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಕೊನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲು ಮತ್ತು ಜಯಾಂತಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಸಮುದ್ರರಸಾಗಿಸುತ್ತದೆ 1945 ಇನ್‌ಬಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಲ್‌ರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ/ಫ್ರೋಂಟ್ ಪರ್ಟ್ ಪ್ರೆಲೆಂಡ್‌ಲ್ ವಾಸಿನುವ ನಷ್ಟಿಲ್ಲ ಕೆಲವರು ಉಪಯುಕ್ತರ ಮಂಜಿಗೆಯಲ್ಲ ಕಳ್ಳಿತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವರ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಾಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮಗನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಘಟನೆಯು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿನ ವಿಡಿಯೋದ ಪರದೆಯಲ್ಲ ಜಿತ್ತಿತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಓ. ಬಿ. ಯಾಳಿ ಪದೇ ಹದೇ ತೊಳಣಿನಾಗಿತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಇವಿಯಲ್ಲ ನಾವು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಅರೆ ತ್ರಜ್ಞಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನೆಯವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಅವಳ ಮಗನು ನತ್ತನಂತರದಲ್ಲ ಅವಳನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ನಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆವು. ಅವಳ ಮಗನು ನಾಯಲು ಸೀದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬ ಬಿಳ್ಳಿನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು ಮತ್ತು ತಾನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಬಿಂಬಣೆಗಳ ಏರಡು ಸಂಗತಿಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ನೆರೆಹಿಡಿದಿವು: (1) ಅವಳಳಿದ ಶಕ್ತಿಯ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಜಕ್ಕಿತಗೊಳಿಸಿತು, ಮತ್ತು (2) ಅವಳು ಕಣ್ಣಾ ಧಾರ್ಮಿಕವಾದ ಸ್ತ್ರೀ, ಹೌದು, ದೇವರು ಯಾವುದೇ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಅನಾರ್ಥ್ಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎದುಲಿಸಲು ನಹಾಯಿಸುಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ನಾವು ಮುಂದಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಹೋಗೆಲೇಬೀತು. ನಾವು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೆಳಿದು ಕೊಂಡ ಜಾರೆತ್ತುದ ಬಿಧವೆ ಮತ್ತು ಇಂದು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀಯರನ್ನು ಕೆಳಿದುಕೊಂಡಂತಹರ ಮಧ್ಯ ನಂಮಾನವಾದ ರೇಖೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಯೋಣ. ಹೊಲನು 1 ಫೆಸೆಲೇನಿಕ್ 4ರಳಿ:

ಸಹಾಯರೆ ಸಿದ್ದ ಹೋಗುವವರ ಗತಿ ವಿನೆಂದು ಸಿಂಹ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದ ನಿಲಂಜ್ಞಯಲ್ಲಿದವರಾದ ಇತರರಂತೆ ದೀಂಡನೆಯ ನಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಬದಿಲ್ಲ. ಯೀಣು ನಿತ್ಯ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದನೆಂದು ನಾವು ನಂಜಿದ ಮೇಲೆ ಅದರಂತೆ ಯೀಣುಬಿನಿಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ನಿಂದಿಕೊಗುವವರನ್ನು ನಹ ದೇವರು ಆತಸೊಡನೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬರುವುಸೆಂದು ನರಬಿಂಬಿತಲ್ಲವೇ... ಆ ಮೇಲೆ ಜೀವದಿಂದುಜಿದಿರುವ ನಾವು ಅಂತರಿಕ್ಷದರಳ್ಲಿ ಕರೆನಿನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳು ಪುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ನಂಗಡೆ ಮೆಂಫಿವಾಹನರಾಗಿ ಹಕ್ಕನೇ ಒಯ್ಲಿಲ್ಲದುವೆಚು; ಹಿಂಗಾರಿ ನಾವು ನದಾಕಾಲಪೂರ್ ಕರೆನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವೆವು (ಪಜನಗಳ 13, 14, 17; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿನ್ನದು).

ಎಲ್ಲಾಯನು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಂದು ಆ ತಾಯಿಗೆ ಅವನನ್ನು

ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಬ್ಬನು. ಹಾಗೆಯೇ ಯೀಸುವು ತಿರುಗಿ ಬಂದನು, ಆತನು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿಯಷ್ಟುಪರನ್ನು ಅಕ್ಕೀಯರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತರುವನು! ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅಕಾಶದಲ್ಲ ಬೀಳಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ನಂಜಗನ್ತರಾಗಿದ್ದಳ್ಲ ನಾವೆಂದೆಂದಿಗೂ ಕರೆನ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಇರುವೆನ್ನು. ಎಂಥ ಕಾಡುಬಿಕೆ ಇದು! “ಆದ ಕಾರಣ ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ನಂತ್ಯಿಸಿಲ್” (1 ಧೀನಲೋಸಿಕ 4:18).

ಮುತ್ತಾಯ

ನಾವು ರೋಮಾತ್ಮಕ 8:28 ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗೋಣ ಅಲ್ಲ ನುಂದರವಾದ ಒಂದು ಹಲ ಜ್ಞೇಯವು ಈ ಹಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದಂಥಪುಗಳನ್ನು ಹೇಜ್ಜಾಗಿ ಸಾರಾಂಶಿಕಲನಲ್ಲಿಷ್ಟಿದೆ: “ಅತನನ್ನು ಶ್ರೀತಿನುವರ್ವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತವೆ.” ದೇವರು ದುರಂತವನ್ನು ವಿಜಯೋತ್ಸವದೇಂದೆ ತಿರುಗಿನಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೇಣೋ, ಈ ಹಲಜ್ಞೇಯವು ಏರಡು ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ್ “ಯಾರು ದೇವರನ್ನು ಶ್ರೀತಿನುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಆತನ ಜಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರುತ್ತಾರೋ” ನಾವು ದೇವರನ್ನು ನಷ್ಟಿಲ್ಲ ಹ್ಯಾದರ್ಯ, ಹ್ಯಾಣ ಆತ್ಮದಿಂದ ಶ್ರೀತಿನುವರ್ವರಾಗಿರಬೇಕು. ಆತನ ನುಂಬಾರ್ತೆಯ ಕರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಿಬ್ಬರೂ ಸ್ವಂದಿನಲೇ ಬೇಕು (2 ಧೀನಲೋಸಿಕ 2:14). ವಿಧೀಯತೆಯ ಮಾಲಕ (ಮಾರ್ಕ 16:16). ಆತನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಕ್ಷಾಂತ ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಜಿಜಿತವನ್ನು ತಿಳಿತ್ತೇಳಿ ಬೇಕು. ಯೀಸು “ಸಿಂಹ ನಷ್ಟನ್ನು ಶ್ರೀತಿನುವುದಾರರೆ ನಷ್ಟ ಆಜ್ಗಿಗಳನ್ನು ಕೈಂತು ನಡೆಯುವಿಲ್” (ಯೋಹಾನ 14:15) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಸಿಂಹ ಕರೆನ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಎದಲಿಸಿದ್ದಿಲ್ಯೋ ಹಾಗಾದರೆ ಆತನು ನಿನ್ನ ಜಿಜಿತದ ಮಂಜಿಗೆ ಇಜಿಜಾಲನಲ್ಲಿರುವಾಗಲೂ ಸಿಂಹ ಮರಣ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಅನಾಧ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎದುಲಿನುವಾಗಲೂ, ಆತನು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿನಲು ಶಕ್ತಿನಾಗಿದ್ದಾನೆ?

ಉಪಾಖ್ಯಾನಗಳು

¹ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲ, “ಯಾವುದೇ ಉಸಿರು ಅವನಿಂದ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್” ಎಂಬ ಹದಭೂಂಜದಿಂದ “ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾಮಧ್ಯಂಕ ಹದಪಾಗಿದೆ. ² ಇಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಹುಣಿಗಳು ವಿಧವೆಯು ವಿನನ್ನು ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಂದಿದ್ದಳೂ ಸಲಯಾಗಿ ಅದೇ ಅರ್ಥದಾಗಿದೆ. “ಸಿಂಹ ನನಗೇ ನಾಗಿದ್ದಿ?” ಎಂಬ ಆಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ ಅದು ಅಕ್ಷರಳಿಃ ಇಜ್ಯಾಯಿದಳ್ಲಿದೆ. ಅವಳ ಎಲೆಯನು ಹಬಿತ್ತನಾಗಿದ್ದಲಿಂದ (“ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನು”), ಅವಳ ಹಾಹಿಯಿಂದು ತೋಲಿ ನಲ್ಪಟ್ಟಳು ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮಗನು ಅವಳ ಹಾಹದ ಶಿಕ್ಷಿಗಾಗಿ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ವಿನೇ ಆಗಳ ಇದು ನೂರಿನುವರ್ದೆನೆಂದರೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಾಗಳೇ ಇನ್ನೆನ್ನಿಂದರಲ್ಲಾಗಳೇ ಎಲೆಯನೇ ಜಿವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮನಾಗಿದ್ದನು. ³ ಇಲ್ಲಿ ನೂರಿಸಿದಂತೆ ಇಜ್ಯಾಯಿದಳ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವೇಷಗೆಂಬ “ಆತನು ಆ ಮಗನಿನಲ್ಲಿ ಉಸಿರನ್ನು ಉದಿದನು” ಎಂದು ನೇಲಸಿದೆ. ⁴ ಈ ನಂತರದಾಯವು ಬಹುಶಃ ವಜನ 24ರಳ್ಳನ “ನತ್ಯ” ಎಂಬುದು “ಅಬಿತ್ಯೇ” ಎಂದಿರುವ ಹದದಿಂದ ಇಜ್ಯಾಯ ಹದ ಭಾಷಾಂತರ ವಾಸ್ತವದ ಮಾಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಬಿತ್ಯೇಯೋನನ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು (ಯೋನ 1:1), ಈ ಕುರುಜಲ್ಲಿದ ಆಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ, ಕೆಲವರು ಆ ವಿಧವೆಯ ಅಬಿತ್ಯೇಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು ಎಂಬ ವದಂತಿಯು ಇದೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗನೇ ಯೋನನು.

ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಣರೇಣೆ

ಪರಿಜಯ

- A. ಹಲಿಜಯಾತ್ಮಕ ಮೂಲಕ ನಾವು ಇಜಿಯ 11:32-35ನ್ನು ಓದುವಾ. ನಂತರ ನಾವು “ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸತ್ಯ ಹೊಳದವರನ್ನು ತಿಳಿ ಹಡೆದವರು ಎಂಬುದರ್” ಬಗೆಗೆ ನಾವು ದೃಷ್ಟಿಹರಿಸುವಾ.
- B. ನಮ್ಮ ಹಾರ.
1. ಪೂಜಾಗೆಯ ಇಜಿಜಾಲಿನಲ್ಲಿಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಭಯಾನಕವಾದವುಗಳು.
 2. 1 ಅರಣ್ಯ 17:17-24ರಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿತೆ, ಹಲಿಹಾರ ಮತ್ತು ಹಲಿಜಾಮ ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.
- I. ಸ್ನೇಹಿತೆ (17:17, 18)
- A. ಮರಣದ ಬಗೆಗೆ ಚಾರೆಸಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ನೇಹಿತೆ.
1. ಸ್ವೇಚ್ಛಾನನ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವಿಕೆ: ಅದಿಕಾಂಡ 3:4.
 2. ಸತ್ಯ ಇಜಿಯ 9:27.
- B. ಸ್ವೀಕಾರ ಮರಣದ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.
1. ಅವಶ್ಯ ಗಂಡನು ತೆಲಹೊಳಿದ್ದನು.
 2. ಅವಶ್ಯ ಬರದ ಕಾರಣದಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವೀಕಾರ ಮರಣ ಮಗನ ಮರಣವನ್ನು ಏದುಲಿಸುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಿ. ಏಂಬುದನ್ನು ಕಾರಣದಿಂದ, ಆಕೆಯು ವಿಶೋಜನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.
 3. ಈಗ ಆಕೆಯ ಮಗನು ಸತ್ಯನು (ಪಜನ 17).
- C. ಅವಶ್ಯ ಶ್ರುತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ (ಪಜನ 18).
1. ನಾವು ಚೊಡಲು ಆಕೆಯನ್ನು ಭೇಣಿಯಾದಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಯಾಗಿ ಅವಶ್ಯ ಮನೋಭಾವನೆಯ ಹೇಗೆತ್ತು! ಈಗ ಅವಶ್ಯ ತನ್ನ ನಾಥನವನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಟ್ಟಾಗಿ: ಈಗ ಅವಶ್ಯ ಕೊಳಹಗೆಂಡಿದ್ದಾಗಿ.
 - a. ಮರಣದ ನಂತರ ವಾಸಿಯಾಗುವ ಗತಿಯ ಹಂತಗಳು:
 - (1) ಅಫಾರೆ
 - (2) ಭಾವನೆಗಳ ಜಡುಗಳೆ
 - (3) ಒತ್ತುಡ ಮತ್ತು ಏಕಾಂತತೆ
 - (4) ಜಿಂತಾಕ್ರಾಂತ ಮನೋಭಾವನೆ
 - (5) ತಪ್ಪಿತನ್ನ ಮನೋಭಾವನೆ
 - (6) ವಿರೋಧ ವೃತ್ತಪಡಿಸುವದು ಅಥವಾ ಮನಿಸುಗೊಳ್ಳುವದು
 - (7) ನಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಜಮಂಪಣಕೆಗಳಿಗೆ ಮರಳಲು ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಹೋರಾಟ
 - b. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು “ಪ್ರೇರಭಾವ ಮತ್ತು ಕಾದಾಷವನ್ನು” ನೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ.
 2. ಅವಶ್ಯ ಏಂಬುದನ್ನು ವಿರುದ್ಧ ಹಲಿಹಾರಿಯಾಗಿ. ನಾವು ಯಾವಾ ಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇಹದಲ್ಲಿ ನೋಂದು ಇರುವಾಗ, ನಾವು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಲೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗುಳ್ಳ ಮಾಡಿದ್ದಾಗುಳ್ಳ ನಂಬಲಾರದಂಡನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.
- II. ಹಲಿಹಾರ (17:19-21)
- A. ಏಂಬುದನ್ನು ಮಾಡಲಾರದ್ದು:

1. ಅತನು ಸಿಟ್ಟೆಗೊಳ್ಳಲ್ಲ.
 2. ಅತನು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಲೆಕ್ಕು ಹಾಕಿದೆ ಎನ್ನಲ್ಲ.
 3. ಅತನು ಅಕೆಯ ದೈವಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದಲ್ಲ.
- B. ಎಂಬೇದು ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಅಕೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಂದ ಮಾಡಿದ ಬದು ನಂಗತಿಗಳು.
1. ಅತನು ಅಲ್ಲದ್ದನು.
 - a. ಬಹುಶಃ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹುಕ್ಕೆವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇದ್ದರೂ ನಿನು ಅಣ್ಣು.
 - b. ಅಲ್ಲ ನಿನು ವಾರಗಳ ಮತ್ತು ತಿಂಗಳಿಗಳ ನಂತರದವೇಗೂ ಇರ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಿರು.
 2. ಆ ಕೆಲ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು.
 - a. ನಂಭಬಿಸಿದ ನಂಗತಿಗಳಿಂದ ಅತನು ವಿಜಿಲೆಂಟನಾದನು (ಪಜನ 20ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ) “ಆಳುವವರ ನಂಗತ ಆಳಿ” (ರೋಮಾಪುರ 12:15).
 - b. ನಿಮ್ಮ “ಆಳುವನ್ನು” ನಿಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ.
 3. ಇತರರು ಬಿಭಾಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಅತನು ಶಾಂತತೆಯಿಂದ ಇದ್ದನು (ಕ್ರೋಳಿ ವಜನಗಳು 18 ಮತ್ತು 19 ಎ).
 - a. ಒಂದು ಚೇಳಿ ನಿಂತು ಕುಡಾ ಭಯಪಡುವವರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಂತು ಆ ನಮಸ್ಯೇಯ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೀಲ್ಲ, ಹೋರತು ನಮಸ್ಯೇಯ ಪಲಹಾರವಲ್ಲ.
 - b. ವಜನ 20 ನಂಗತಿಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಡೆದವರು ಆಗಿದ್ದರು. 4. ಅತನು ಮಾಡಬೇಕಾದದನ್ನು ಅತನು ಮಾಡಿದನು.
 - a. ಅತನು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಳೆಗೆ ಕರೆದೂಯ್ದಿನು ಅವನನ್ನು ಮಂಜಿದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದನು. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖದ ಮನಸೆಯವರನ್ನು ಕಾಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರ ವಿವರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.
 - b. ಮಂದಿನ ನಂದಭೇದಲ್ಲ ಅತನು ಏನು ಮಾಡಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.
 5. ಬಲು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೆಂದರೆ, ಎಂಬೇದು ಆ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುವ ತಾಯಿಯ ಪರವಾಗಿ ದೇವರೆಡೆಗೆ ಹೋದನು (ಪಜನ 20).
 - a. ನಾವು ಎಂಬೇದನು ಮೂರಂತೆ ಮಾನವನ ಮೇಲೆ ಬೋಲುಂಜಿದ್ದ ಅರ್ಕಣಣೀಯವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ (ಪಜನ 21).
 - (1) ಸತ್ಯವರೆಳಿಷಿಗಿಂದ ಈವರೆಗೆ ಯಾರಾ ಎಜ್ಞಾನಲ್ಪಣಿರಿತಿ.
 - (2) ಎಂಬೇದುಗಿನ ಏನು ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಯಾವ ನಂಗತಿಗಳೂ ಅತನಿಗಿರಿತಿಲ್ಲ (ಮಾಡಬೇಕಾದದನ್ನು ಅತನು ಮಾಡಿದನು).
 - b. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲದೆಡೆಗೆ ತೆರಳಲು ಅತನು ಹೂಡಿಸಿದೆಯ ಮೂಲಕ ದೇವರೆಡೆಗೆ ಹೋದನು.
 - (1) ಇತ್ತಿಂಚಿಗೆ ನಿಂತು ಇಂಥ ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಪಲಸ್ತಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದುಂಟೆಂಬೇ? ಮತ್ತಾಯ 19:26ನ್ನು ನೆನಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

- (2) ಎಲೆಯನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಸಂಭವಿಸಿದವು ಯಾರೆಂದರೆ ಹೂಡುವನೆಯಿಂದಲೇ ಅದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೂಡುವನೆಯು ಮಳೆಯನ್ನು ಸಿಲ್ಲಿಸಿತು).
 ಅತನು ಹೂಡುವನೆಯ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದನು!
 c. ಸಿಂಪ್ರ ಮರಣವನ್ನು ಎದುರನುವಾಗ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಮರೆಯದೇ, ಹೂಡಿಸಿಲ.

III. ಹಲಿಣಾಮರಗಳು (17:22-24)

A. ಬಲವು ಹಡಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟತು.

1. ಸಿಜದೆವರ ಮೇಂನ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ನಂಜಕೆಯು ಬಲಹಡಿನಲ್ಪಟ್ಟತು (ಪಜನ 24). ಎಲೆಯನೂ ಕೂಡ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು ಈಗ ಅತನು ಬಾಳ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಎದುರನಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.
2. ಜೀವನದ ಅನಾಧ್ಯವಾದ ಸ್ತೀತಿಗಳನ್ನು ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯುತವಾಗಿ ಎದುರನುವದೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲಹಡಿನುವುದಾಗಿದೆ.

B. ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಹಡೆಯುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 8:28ಅ).

1. ಸ್ತ್ರೀಯ ಮರನು ಅಕೆಗೆ ಮರಳನಲ್ಪಟ್ಟನು (ಪಜನಗಳ 22, 23).
2. ಹೂಡುವನೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವು ಸ್ತೀತಿನುವವರನ್ನು ತುನ್ನಿಂದ ತಂಜನುವದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಹೂಡುವನೆಯು ಕೊನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಮಷ್ಟು ಮತ್ತು ಜಯಾಂತಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಸಮರ್ಪಣನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆಜ್ಞೆ ಅಲ್ಲ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ನಂಜಗಳು ರಾಗಿದ್ದಾಗ ಯೇಸುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಮರಳುವುದನ್ನು ಎದುರನೊಂಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ (1 ಥಿಂಲೋಸಿಕ 4:13, 14, 17).

ಮುಕ್ತುಯ

ಈ ವಾಗ್ಯನಗಳು “ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅತನನ್ನು ಸ್ತೀತಿ ನುವವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ” ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿವೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 8:28ಇ).